Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS BESLUTNING

af 10. februar 2004

om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer og om forlængelse af beslutning 89/688/EØF

(2004/162/EF)

(EUT L 52 af 21.2.2004, s. 64)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets beslutning 2008/439/EF af 9. juni 2008	L 155	17	13.6.2008
►M2	Rådets afgørelse nr. 448/2011/EU af 19. juli 2011	L 193	1	23.7.2011
►M3	Rådets afgørelse 2014/162/EU af 11. marts 2014	L 89	3	25.3.2014
►M4	Rådets afgørelse nr. 378/2014/EU af 12. juni 2014	L 182	9	21.6.2014
►M5	Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU af 17. december 2014	L 367	1	23.12.2014

▼B

RÅDETS BESLUTNING

af 10. februar 2004

om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer og om forlængelse af beslutning 89/688/EØF

(2004/162/EF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 299, stk. 2

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 299, stk. 2, finder dennes bestemmelser anvendelse på de afsides liggende regioner og dermed også på de franske oversøiske departementer, fordi deres situation for så vidt angår økonomiske og sociale strukturer vanskeliggøres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres økonomiske afhængighed af ganske få produkter. Denne bestemmelse er en videreførelse af de tidligere vedtagne foranstaltninger vedrørende afsides liggende regioner, og herunder de franske oversøiske departementer, jf. Rådets afgørelse 89/687/EØF af 22. december 1989 om indførelse af et særligt program for de franske oversøiske departementer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter (Poseidom) ([2]).

(2) Efter artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer ([3]) kan lokale varer på grund af de franske oversøiske departementers særlige problemer helt eller delvist fritages for afgiften i en periode på op til ti år efter ordningens indførelse. Da afgiften blev indført den 1. januar 1993, udløb denne periode egentligt den 31. december 2002.

(3) Efter artikel 3 i beslutning 89/688/EØF skal Kommissionen forelægge en rapport over ordningens gennemførelse, således at det kan vurderes, hvilke virkninger den har haft, og hvorvidt afgiftsfritagelsen bør opretholdes. Kommissionen konstaterer i den rapport, som den forelagde Rådet den 24. november 1999, at de fire franske oversøiske departementer på grund af deres afsides beliggenhed befinder sig i en langt mere udsat økonomisk og social situation end resten af Den Europæiske Union, idet den

([1]) Udtalelse afgivet den 15.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EFT L 399 af 30.12.1989, s. 39.
([3]) EFT L 399 af 30.12.1989, s. 46. Ændret ved beslutning 2002/973/EF (EFT L 337 af 31.12.2002, s. 83).

▼B

understreger, hvor vigtig denne særtoldordning og de lokale varers fritagelse herfra er for disse regioners samfundsøkonomiske udvikling.

(4) I henhold til Kommissionens rapport af 14. marts 2000 om foranstaltninger til gennemførelse af traktatens artikel 299, stk. 2, skal nævnte artikel iværksættes i partnerskab med de berørte medlemsstater på grundlag af begrundede anmodninger, der fremsættes af medlemsstaterne.

(5) Frankrig sendte den 12. marts 2002 Kommissionen en anmodning om at få videreført fritagelsen for særafgiften for ti år. Det fremgik ikke af anmodningen, hvilke varer der ønskedes fritaget i den nye ordning, hvor stor beskatningsdifferencen skulle være mellem de lokale varer og udefra kommende varer, og hvordan de handicap, de franske oversøiske departementer kæmper med, begrundede en sådan fritagelse og sådanne beskatningsdifferencer. For at undgå, at der skulle opstå et juridisk tomrum, fordi anmodningen ikke var komplet, blev det ved beslutning 2002/973/EF ([1]) besluttet at forlænge beslutning 89/688/EØF med et år.

(6) Den 14. april 2003 sendte Frankrig Kommissionen en ny anmodning, der opfyldte ovennævnte krav. De franske myndigheder udtrykte heri et ønske om, at beslutning 89/688/EØF skulle gælde for en 15-års periode, idet det hvert tredje år skulle undersøges, om ordningen burde tilpasses. Der ønskedes mulighed for at indrømme en differentieret særafgift, således at varer fremstillet uden for de franske oversøiske departementer beskattedes hårdere end varer fremstillet i disse. For basisprodukter og for varer, hvor der er etableret en rimelig balance mellem varer fremstillet lokalt og varer fremstillet uden for området, skulle der gælde en difference på 10 procentpoint. For varer, som kræver større investeringer, der influerer på prisen ved lokal fremstilling af varer til et lille marked, skulle der gælde en difference på 20 procentpoint. For varer, der fremstilles af større virksomheder, og varer, som er meget følsomme over for import fra de franske oversøiske departementers nabolande, skulle der gælde en difference på 30 procentpoint. For alkohol, og i første række rom, i Guyana og Réunion, skulle der gælde en difference på 50 procentpoint. I den franske anmodning indgik yderligere foranstaltninger, bl.a. en mulighed for at undlade at opkræve særafgiften på varer, der fremstilles lokalt af virksomheder med en årsomsætning på mindre end 550 000 EUR, en mulighed for at foretage en 15-%'s-nedsættelse af beskatningsgrundlaget for særafgiften på lokalt fremstillede varer samt en mulighed for, at de lokale myndigheder kan træffe hasteforanstaltninger for at tilpasse listen over de varer, for hvilke der kan indrømmes en differentieret særafgift.

(7) Kommissionen har vurderet denne anmodning på baggrund af størrelsen af de handicap, som industriproduktionen i de franske oversøiske departementer lider under. De alvorligste handicap skyldes de faktorer, som er omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2, dvs. fjern beliggenhed, status som øsamfund, lille areal,

([1]) EFT L 337 af 13.12.2002, s. 83.

▼B

vanskelige topografiske og klimatiske forhold, samt økonomisk afhængighed af ganske få produkter. Hertil kommer, at regionerne med mellemrum rammes af naturfænomener såsom orkaner, vulkanudbrud og jordskælv.

(8) Den afsides beliggenhed virker hæmmende på den frie bevægelighed, både for så vidt angår personer, varer og tjenesteydelser. Afhængigheden af luft- og søtransport bliver ikke bedre af, at disse transportformer stadig ikke er fuldt liberaliseret. Det kan ikke undgås, at produktionsomkostningerne herved øges, da disse transportformer er mindre effektive og mere bekostelige end vej- og jernbanetransport eller transport via de tværeuropæiske net.

(9) De højere produktionsomkostninger skyldes ikke blot den afsides beliggenhed, men også afhængigheden af råvarer og energi, nødvendigheden af at opbygge lagre, samt vanskelige leverancer af produktionsudstyr.

(10) Kombination af et lille lokalt marked og en lille eksport, hvilket skyldes den lave købekraft i de omliggende lande, resulterer i diversificerede produktionslinjer, som kun lige er store nok til at dække behovene på det lille marked, og dette indskrænker muligheder for at opnå stordriftsfordele. Det er vanskeligt at »eksportere« varer fremstillet i de franske oversøiske departementer til det franske moderland eller de øvrige medlemsstater, fordi transportomkostningerne øger varernes pris og gør dem mindre konkurrencedygtig. De dårlige lokale afsætningsmuligheder gør det ydermere nødvendigt at opretholde store lagre, og dette forringer virksomhedernes konkurrenceevne yderligere.

(11) Virksomhedernes omkostninger øges også af, at det er nødvendigt at tilkalde specialiseret arbejdskraft — dvs. personale, som har den fornødne uddannelse, og som kan gribe hurtigt ind — og af, at det er så godt som umuligt at give opgaver i underentreprise, hvilket igen influerer på virksomhedernes konkurrenceevne.

(12) Finansielt har disse handicap den følge, at fremstillingsprisen på lokale varer ligger højere, og at de ikke uden særlige foranstaltninger kan konkurrere med varer udefra, som ikke lider under disse handicap, selv ikke efter indregning af udgifterne til transport til de franske oversøiske departementer. Befolkningen i de franske oversøiske departementer har ringere muligheder for at finde beskæftigelse, når der ikke kan opretholdes en lokal produktion, fordi lokalt producerede varer ikke er konkurrencedygtige.

(13) Varer fra de franske oversøiske departementer kæmper ydermere med det handicap, at deres fremstillingspriser er europæiske, hvilket betyder, at lokalt fremstillede varer, og i første række landbrugsprodukter, dårligt kan konkurrere med varer, som produceres i nabolandene, hvor arbejdskraftomkostningerne ligger langt lavere.

(14) Det er blevet undersøgt, om Frankrig i sin anmodning overholder princippet om, at foranstaltninger skal stå i forhold til det tilstræbte mål, idet der er foretaget en global kontrol af, at de beskatningsdifferencer, som de franske myndigheder har ansøgt om, ikke fører til en overkompensation af de handicap, som de lokale varer har i forhold til udefra kommende varer med hensyn til fremstillingspris.

▼B

(15) På baggrund af disse omstændigheder foreslår Kommissionen at det bør tillades, at der for varer på en særlig liste indføres en afgift, som der kan indrømmes hel eller delvis fritagelse for, når der er tale om varer fremstillet lokalt i de franske oversøiske departementer. Virkningen af en sådan differentieret beskatning er at retablere de lokalt fremstillede varers konkurrenceevne med deraf følgende bevarelse af aktiviteten og beskæftigelsen i de franske oversøiske departementer. Der bør opstilles forskellige varelister for de enkelte franske oversøiske departementer, da de enkelte departementer har forskellig lokal produktion.

(16) Ved anvendelsen af artikel 299, stk. 2, og artikel 90 i traktaten bør det imidlertid sikres, at EF-lovgivningens indre overensstemmelse og det indre marked ikke bringes i fare. Dette indebærer, at der kun må gennemføres foranstaltninger, som er absolut nødvendige, som står i forhold til de tilstræbte mål, og som afhjælper de handicap, der skyldes regionens afsides beliggenhed. Indgrebene begrænses til kun at omfatte foranstaltninger for varer, som er følsomme, og for hvilke det et godtgjort, at fremstillingsprisen ved lokal fremstilling ligger væsentligt over fremstillingsprisen på samme varer indført udefra. Beskatningsniveauet bør tilpasses således, at beskatningsdifferencen kun tjener til at udligne regionens handicap: afgiften må ikke blive til et protektionistisk våben.

(17) Det gælder tilsvarende, ud fra hensynet til EF-lovgivningens indre sammenhæng, at der ikke må indrømmes differentieret beskatning for landbrugsprodukter, der skal forarbejdes eller anvendes som rå- og hjælpestoffer i landbruget, når der allerede ydes støtte hertil i medfør af artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer (Poseidom) ([1]), og mere specifikt den særlige forsyningsordning.

(18) Varer, for hvilke der kan indrømmes afgiftsfritagelse eller -nedsættelse, når der er tale om varer, som produceres lokalt, opdeles i tre kategorier, alt efter om den foreslåede beskatningsdifference skal være på 10, 20 eller 30 procentpoint.

(19) Lokale producenter med en årsomsætning på under 550 000 EUR bør imidlertid kunne fritages for særafgiften. Det bør derfor fastsættes, at de fastsatte maksimumssatser for differencen kan overskrides, når de varer, disse producenter fremstiller, kun omfattes af en afgiftsnedsættelse. Denne bestemmelse bør dog ikke medføre, at de fastsatte maksimumssatser øges med mere end 5 procentpoint.

(20) For så vidt angår varer, som ikke er opført i bilaget, bør det af konsekvenshensyn fastsættes, at den omstændighed, at virksomheder med en årlig omsætning på under 550 000 EUR er fritaget for at betale særafgiften på lokalt fremstillede varer, kan resultere i en differentieret beskatning afhængigt af, om varen er fremstillet lokalt. Som i ovenstående tilfælde bør en sådan afgiftsdifference dog ikke overstige 5 procentpoint.

([1]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11. Ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.)

▼B

(21) Beskatningens formålserklæring underbygger det opstillede sigte, som er at støtte de franske oversøiske departementers samfundsøkonomiske udvikling, jf. beslutning 89/688/EØF. Det er fastsat i loven, at indtægterne fra afgiften skal indgå i det provenu, som de franske oversøiske departementer opnår i deres økonomiske og finansielle politik, og at de skal anvendes til en politik, der fremmer økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og herunder bistand til fremme af lokale aktiviteter.

(22) Da det er vigtigt, at varelisterne i bilaget ajourføres for at tage højde for eventuel igangsættelse af nye produktionsaktiviteter i de franske oversøiske departementer, at den lokale produktion beskyttes, hvis den bringes i fare på grund af visse former for handelspraksis, og følgelig, at man ændrer fritagelserne fra eller nedsættelserne af det nuværende afgiftsgrundlag, bør Rådet selv kunne vedtage de foranstaltninger, som er nødvendige for at anvende denne beslutning, navnlig fordi sådanne foranstaltninger kan få omfattende budgetvirkninger for modtagerne af indtægterne fra særafgiften. Da der kræves hurtig beslutningstagen i forbindelse med sådanne foranstaltninger, er det berettiget, at Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de pågældende foranstaltninger ved hasteprocedure.

(23) Frankrig bør anmelde ordninger, der vedtages i medfør af denne beslutning, til Kommissionen.

(24) Ordningen bør løbe i ti år. Den bør dog tages op til bedømmelse efter fem år. Det betyder, at de franske myndigheder senest den 31. juli 2008 bør forelægge Kommissionen en rapport over, hvordan den tilladte ordning er blevet gennemført, således at det kan kontrolleres, hvilken virkning de trufne foranstaltninger har haft, og hvor meget de har bidraget til at fremme eller bevare det lokale erhvervsliv på baggrund af de franske oversøiske departementers handicap. Rapporten danner grundlag for en eventuel revision af varelister og afgiftsfritagelser.

(25) For at sikre kontinuiteten i forhold den ordning, der er indført ved beslutning 89/688/EØF og beslutning 2002/973/EØF, bør nærværende beslutning anvendes pr. 1. januar 2004. For at give de franske myndigheder tid til at iværksætte denne beslutning gennem national lovgivning, bør det dog fastsættes, at dens bestemmelser om, hvilke varer der kan indrømmes differentieret beskatning for, og hvilke foranstaltninger der kræves vedtaget for at gennemføre beslutningen, først får virkning fra den 1. august 2004. For at undgå, at der opstår et juridisk tomrum, bør beslutning 89/688/EØF forlænges til 31. juli 2004 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. ►**M3** Uanset artikel 28, 30 og 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bemyndiges de franske myndigheder til indtil den ►**M5** 30. juni 2015 ◄ at indrømme de i bilaget anførte varer fritagelse for eller nedsættelse af særafgiften »octroi de mer« i forhold til varer fremstillet lokalt i Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion som regioner i den yderste periferi som defineret i artikel 349 i TEUF. ◄

▼B

En sådan fritagelse eller nedsættelse skal ske som led i strategien for økonomisk og social udvikling af de franske oversøiske departementer under hensyntagen til Fællesskabets rammebestemmelser og bidrage til at fremme den lokale aktivitet, idet dog samhandelsvilkårene ikke må ændres i et sådant omfang, at den fælles interesse tilsidesættes.

2. Hvad angår den beskatningssats, der gælder for tilsvarende varer med oprindelse uden for de franske oversøiske departementer, må den i stk. 1 omhandlede afgiftsfritagelse eller -nedsættelse ikke overstige følgende satser:

a) 10 procentpoint for varer anført i bilagets del A

b) 20 procentpoint for varer anført i bilagets del B

c) 30 procentpoint for varer anført i bilagets del C.

3. For at de franske myndigheder kan fritage varer, som produceres lokalt af virksomheder med en årsomsætning på under 550 000 EUR, fastsættes det, at de i stk. 2 omhandlede satser, kan forhøjes med op til 5 procentpoint.

4. For så vidt angår varer, som ikke er opført i bilaget, kan de franske myndigheder indrømme en beskatningsdifference, når sådanne varer produceres lokalt af en i stk. 3 omhandlet virksomhed. En sådan beskatningsdifference må dog ikke overstige 5 procentpoint.

Artikel 2

De franske myndigheder skal anvende samme beskatningsordning som den, der gælder for lokalt fremstillede varer, på varer, som omfattes af den særlige forsyningsordning, der er omhandlet i artikel 2 og 3 i forordning (EF) nr. 1452/2001.

Artikel 3

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de foranstaltninger, som er nødvendige for at anvende denne beslutning for så vidt angår ajourføring af de i bilaget anførte varelister i tilfælde af, at der igangsættes ny produktion i de franske oversøiske departementer, og iværksættelse af hasteforanstaltninger i tilfælde, hvor den lokale produktion bringes i fare på grund af visse former for handelspraksis.

Artikel 4

Frankrig anmelder straks de i artikel 1 omhandlede ordninger til Kommissionen.

Senest den 31. juli 2008 forelægger de franske myndigheder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af den i artikel 1 omhandlede beskatningsordning, således at det kan vurderes, hvilke virkninger de trufne foranstaltninger har haft, og hvor meget de har bidraget til at fremme eller opretholde det lokale erhvervsliv under hensyntagen til de handicap, som de afsides liggende regioner kæmper med.

▼B

Med udgangspunkt i denne rapport forelægger Kommissionen Rådet en rapport med en komplet økonomisk og social analyse og i givet fald et forslag til tilpasning af bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 5

Artikel 1-4 anvendes fra den 1. august 2004.

Artikel 6 anvendes fra den 1. januar 2004.

Artikel 6

Gyldigheden af beslutning 89/688/EØF forlænges til den 31. juli 2004.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

▼B

BILAG

A. **Liste over de varer, som omhandles i artikel 1, stk. 2, litra a), jf. den fælles toldtarif** ([1])

1. Departementet Guadeloupe

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305 med undtagelse af 0305 10, 0403, 0405, 0406, 08 med undtagelse af 0807, 1106, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, ►M2 ———— ◄, 2505, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808, 3809, 3925 med undtagelse af 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00 og 3925 90, 4012, 4407 10, 4409 med undtagelse af 4409 20, 4415 20, 4818 med undtagelse af 4818 10, 4818 20 og 4818 30, 4820, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8419 19 00, 8471, 8902 00 18 og 8903 99, ►M2 0210, 0702, 0705, 0706 10 00, 0707 00, 0709 60, 0709 90, 2309, 6805 ◄.

2. Departementet Guyana

3824 50 og 6810 11, ►M2 1006 20, 2201 ◄.

3. Departementet Martinique

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305, 0403 med undtagelse af 0403 10, 0406, 0706 10 00, 0707, 0709 60, 0709 90, 0710, 0711, 08 med undtagelse af 0807, 1106, 1209, 1212, 1904, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505 10 00, 2505 90 00, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, ►M2 ———— ◄, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808 90, 3809 91, 3820 00 00, 4012, 4401, 4407, 4408, 4409, 4415 20, 4418 med undtagelse af 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 og 4418 90, 4421 90, 4811, 4820, 6902, 6904 10 00, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8402 90 00, 8419 19 00, 8438, 8471 og 8903 99, ►M2 1008 90 90, 1102, 2517 10 ◄.

4. Departementet Réunion

0105, 0207, 0208, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405, 0406, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711, 08, 0904, 0905 00 00, 0910 91, 1106, 1212, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1902 med undtagelse af 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30 og 1902 40, 1904, 2001, 2005 med undtagelse af 2005 51, 2006, 2007, 2103, 2104, 2201, 2309, 2710, 2712, 3211 00 00, 3214, 3402, 3505, 3506, ►M2 ———— ◄, 3705 90 00, ►M2 ———— ◄, 3808, 3809, 3811 90, 3814 00, 3820, 3824, 39 med undtagelse af 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00 og 3925 30 00, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 med undtagelse af 4409 20, 4415 20, 4421, 4806 40 90, 4811, 4818 med undtagelse af 4818 10, 4820, 6306, 6809, 6811 90 00, 7009, 7312 90, 7314 med undtagelse af 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49 og 7314 50 00, 7606, 8310, 8418, 8421, 8471, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902 00 18, 8903 99, 9001, 9021 29 00, 9405, 9406 med undtagelse af 9406 00 og 9506.

▼M3

5. Mayotte som region i den yderste periferi

0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.

([1]) Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2344/2003 (EUT L 346 af 31.12.2003, s. 38).

▼B

B. **Liste over de varer, som omhandles i artikel 1, stk. 2, litra b), jf. den fælles toldtarif** [1]

1. Departementet Guadeloupe

►M2 ——— ◄, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305 10, 0306, 0307, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, ►M2 ——— ◄, 0807, 1008 90 90, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 1905, 2105 00, 2201 10, 2202 10 00, 2202 90, ►M2 ——— ◄, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00, 3925 90, 3926 10 00, 3926 90, 4409 20, 4418, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6306, ►M2 ——— ◄, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610 10 00, 7610 90 90, 9401, 9403, 9404 og 9406, ►M2 3208, 3209, 3210, 7015 10 00 ◄.

2. Departementet Guyana

0303 79, 0306 13, 0403 10, ►M2 ——— ◄, 1006 30, ►M2 ——— ◄, 2309 90, 2505 10 00, 2517 10, ►M2 ——— ◄, 3208 20, 3209 10, 3917, ►M2 ——— ◄, 3925, ►M2 ——— ◄, ►M2 ——— ◄, ►M1 0403 90, 0901 21, 1801, 1802, 1803, 1805, 1806, 2008 11, 2008 99, 2703, 3921 11, 3922 10, 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10, 7907 00 90 et 9404 21, ◄ ►M2 0201, 0202, 0203, 0204, 0208, 0210, 0304, 0305, 0401, 1905, 2105, 2523 29, 3919, 3926, 4910, 4911, 6109, 6205, 6206, 6810 19, 6815, 7210, 7214 20, 7216, 7217 90 90, 7308, 7309, 7310, 7314, 7610 ◄.

3. Departementet Martinique

0210, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0405, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0807, ►M2 ——— ◄, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 2105 00, 2106, 2201, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3808 med undtagelse af 3808 90, 3809 med undtagelse af 3809 91, ►M2 ——— ◄, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925, 3926, 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 og 4418 90, 4818, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 9401, 9403, 9404, 9405 60 og 9406.

4. Departementet Réunion

0306, 0307, 0409 00 00, 0603, 0604, 0709 60, 0901 21 00, 0901 22 00, 0910 10 00, 0910 30 00, ►M2 ——— ◄, 1508 90, ►M2 ——— ◄, 1512 19, 1515 29, 1516, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30, 1902 40, 1905, 2005 51, 2008, 2105 00, 2106, ►M2 ——— ◄, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301, 3305, 3401, 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00, 3925 30 00, 4012, 4418, 4818 10, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 4911 91, 7308, 7309 00, 7310, 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49, 7314 50 00, 7326, 7608, 7610, 7616, 8419 19 00, 8528, 9401, 9403, 9404 og 9406 00.

▼M3

5. Mayotte som region i den yderste periferi

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.

[1] Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2344/2003 (EUT L 346 af 31.12.2003, s. 38).

▼B

C. **Liste over de varer, som omhandles i artikel 1, stk. 2, litra c), jf. den fælles toldtarif** ([1])

1. Departementet Guadeloupe

0901 11 00, 0901 12 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, ►M2 ———— ◄, 1701, 1901, 2006, 2007, 2009, 2106, 2203 00, 2208 40, ►M2 ———— ◄, 3705 10 00, 3705 90 00, 7009 91 00, 7009 92 00, ►M2 ———— ◄, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70 ([2]) og 2208 90 ([2]).

2. Departementet Guyana

2208 40, 4403 49, 4407 29 og ►M1 2203, ◄ ►M2 1601, 1602, 1702, 2001, 2006, 2007, 2009, 2103, 2106, 2202, 2208 70 ([2]), 2208 90 ([2]), 3923, 4403 99 95, 4407 22, 4407 99 96, 4409 29 91, 4409 29 99, 4418 undtagen 4418 10 50, 4418 20 50, 4418 71, 4418 72 og 4418 79, 9403 40 10, 9406 undtagen 9406 00 31 ◄.

3. Departementet Martinique

0901 11 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, ►M2 ———— ◄, 1701, 1901, 1905, 2006, 2007, 2008, 2009, 2203 00, 2208 40, ►M2 ———— ◄, 3208, 3209, 3210, 7009, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70 ([2]) og 2208 90 ([2]).

4. Departementet Réunion

2009, 2202 10 00, 2202 90, 2203 00, 2204 21, 2206 00, 2208 40, 2402 20, 2403, 7113, 7114, 7115, 7117, 8521, 2208 70 ([2]) og 2208 90 ([2]).

▼M3

5. Mayotte som region i den yderste periferi

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.

([1]) Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2344/2003 (EUT L 346 af 31.12.2003, s. 38).

([2]) Kun produkter fremstillet på basis af rom under KN-kode 2208 40.